

MINIPUT 1995

[Presentació](#)

[Programa](#)

[Organització](#)

De l'11 al 14 de desembre de 1995

Lloc: Universitat Pompeu Fabra

Auditori de l'edifici Rambla

La Rambla, 30

08002 Barcelona

L'INPUT és una conferència internacional de televisions públiques, una trobada anual per a visionar programes procedents de tot el món i per a debatre qüestions relatives a la programació de les televisions públiques i als problemes que comporta un entorn cada cop més comercialitzat. Les trobades es celebren alternativament a Europa i a Amèrica, i són una ocasió important per al contacte directe entre professionals per a copsar l'evolució de les tendències, els mites i els "sostres" de la televisió pública arreu del món.

L'INPUT pretén oferir matèria per a la reflexió: programes innovadors per la forma o pel plantejament, programes que presentin un repte als valors professionals tradicionalment establerts, que hagin generat polèmica per la forma o pel contingut en el seu país d'origen, que pretenguin superar les barreres socials, culturals, racials i econòmiques.

La peculiaritat principal de l'INPUT és el que no és: ni un mercat de programes, ni un concurs, ni un festival, ni un congrés, ni un seminari... És una trobada de "*programme makers*" (realitzadors, productors, directors, programadors, guionistes...) més que no pas una reunió d'executius o directius de les cadenes. L'objectiu és que els professionals que fan els programes de la televisió pública arreu del món tinguin una ocasió per a debatre els problemes comuns, intercanviar experiències i trobar referències per al treball en la seva àrea d'origen.

MINIPUT 95

El primer objectiu del MINIPUT 95 és donar a conèixer de manera contrastada alguns dels millors programes televisius de l'any. Tots ells van ser seleccionats per l'INPUT 95, (celebrat a San Sebastián el maig passat) a causa del seu format suggerent i per la innovació radical amb què tracten temes propis de les televisions públiques.

Durant quatre dies aquests programes seran presentats i debatuts pels assistents, per alguns dels seus autors i pels moderadors de les sessions, seguint el sistema que s'utilitza amb provada eficàcia en totes les conferències d'INPUT; perquè la millor manera de progressar en la concepció de nous programes per a la televisió és analitzar aquelles obres que han arribat a solucions òptimes i establir un horitzó creatiu rigorós per a la investigació dels nous formats televisius.

Televisió de Catalunya i la Universitat Pompeu Fabra organitzen per segon any consecutiu aquesta trobada, oberta als professionals de la televisió i als especialistes en la seva recerca. TVC ha mantingut una presència constant a l'INPUT des de 1987, amb programes seleccionats i participació de professionals; d'altra banda, la Universitat Pompeu Fabra és dipositària de la col·lecció INPUT, un arxiu centralitzat i únic al món que inclou còpies de tots els programes seleccionats en les divuit edicions de l'INPUT realitzades, i al que s'afegiran els de les edicions futures. En aquests moments l'arxiu ja està plenament consolidat, amb més de 800 programes catalogats, i és intensament utilitzat per la comunitat universitària en tasques de formació i recerca. La celebració del Miniput 95 confirma la implicació de les dues institucions organitzadores en un esforç internacional per a assegurar el futur de la televisió de qualitat.

PROGRAMA

[Dilluns 11 de desembre](#)

[Dimarts 12 de desembre](#)

[Dimecres 13 de desembre](#)

[Dijous 14 de desembre](#)

Dilluns 11 de desembre

Presentació

Dr. Josep Gifreu, Degà dels Estudis de Comunicació Audiovisual de la UPF i Imma Tubella, Directora de Relacions Exteriors, Estudis i Continguts de la CCRTV.

DOCUMENTAL D'AUTOR

Segons la definició clàssica, el documental és "una visió crítica de la realitat". Massa sovint, però, els documentals televisius són anodins, freds i impersonals. Presentem tres autors amb un gran domini dels mecanismes de l'expressió audiovisual que arriben on faci falta per aconseguir transmetre a l'espectador la seva visió del món.

- [Last farewell USSR \(Proschai, SSSR\)](#) (Alemanya/Ucraïna, ZDF/Kontakt Films, 60')
- [St. Bruno, my eyes as a stranger](#) (Canadà, Independent/CBC, 23')
- [Over the moon with the cavalier](#) (BBC, Gran Bretanya, 50')

Last farewell USSR (Proschai, SSSR)

Alemanya/Ucraïna, ZDF/Kontakt Films, 60'

Alexander Rodniansky filma els últims soldats de l'antic exèrcit soviètic que abandonen el territori de l'antiga RDA. Per a ell, el destí d'aquests soldats és una metàfora del que ha passat a Rússia en els darrers cent anys. Amb aquest punt de partida, Rodniansky construeix un assaig personal i apassionat sobre la història russa, la revolució, l'antisemitisme i la justícia, amb un estil que entronca amb la millor tradició cinematogràfica soviètica.

St. Bruno, my eyes as a stranger

Canadà, Independent/CBC, 23'

Bruno té 30 anys i viu al barri italià de Toronto amb la seva mare i el seu germà gran. És fotògraf, i documenta la vida del veïnat amb les seves fotografies. Estima i alhora odia el barri, però no el vol abandonar. Amb un treball de càmera molt fresc i gens encorsetat, el realitzador retrata el microcosmos de Bruno i planteja la importància de l'arrelament en una societat cada cop més despersonalitzada.

Over the moon with the cavalier

BBC, Gran Bretanya, 50'

Nicholas Barker retrata els somnis i les obsessions d'una subespècie ben diferenciada: els venedors. En llargs i monòtons trajectes d'autopista, parlen dels cotxes que porten. Descobrirem que el vehicle d'empresa és un símbol de status molt més complex del que sembla a primera vista, però *Over the moon...* no és "*Motor a fons*". El punt de vista és el d'un antropòleg social que s'interessa per l'obsessió masculina per la competitivitat i la jerarquia.

Amb la presència d'Alexander Rodniansky, autor de *Last farewell USSR*.

Dimarts 12 de desembre

FICCIÓ: CLÀSSICS, MODERNS I FUTURISTES

El panorama de la ficció televisiva en el nostre entorn immediat està dominat per les telenovel·les i les comèdies de situació. Aquests tres programes ens permetran recordar que existeixen altres formats de ficció televisiva.

- ***The mother*** (Gran Bretanya/EUA, BBC/PBS, 58')
- ***The Kingdon (Riget)*** (Noruega, NRK, 70')
- ***Ten seconds after*** (Japó, NHK, 15')

The mother

Gran Bretanya/EUA, BBC/PBS, 58'

El nom de Paddy Chayefsky està associat a l'era daurada de la televisió americana, la de la dècada dels 50. Els seus guions van influir decisivament en la consolidació d'un estil realista basat en l'observació meticulosa dels petits detalls de la vida quotidiana. La BBC rescata una de les peces més conegudes de Chayefsky, estrenada en directe el 1954.

The Kingdon (Riget)

Noruega, NRK, 70'

La televisió noruega es dirigeix a Lars von Trier (*Europa*) i li proposa de fer "una sèrie dramàtica de baix pressupost". El resultat és una història misteriosa i intrigant, amb una bona dosi d'humor i ironia, ambientada en un gran hospital de Copenhage. Comparable amb *Twin Peaks* i *The singing detective*, la sèrie ha obtingut un èxit tan gran que a París s'ha programat en sales de cinema com si fos una pel·lícula.

Ten seconds after

Japó, NHK, 15'

Al Japó ja fa mesos que van començar a emetre en alta definició, encara que el parc de receptors és encara molt petit. Per alimentar aquesta programació la NHK produeix documentals, esports i ficcions. En aquest cas, és una paràbola sobre l'estupidesa humana: una parella disposa d'un televisor que mostra com serà el món d'aquí a deu segons i, malgrat aquest coneixement, no aconsegueix evitar la catàstrofe. Aquesta producció està rodada amb alta definició íntegrament digital, que permet superposar fins a 150 nivells d'imatge.

Amb la presència de Simon Curtis, realitzador de *The mother*.

Dimecres 13 de desembre

PASSAR COMPTES AMB LA HISTÒRIA

Fa poques setmanes vam ser víctimes d'una sobredosi de documentals, reportatges i debats sobre el vintè aniversari de la mort del dictador Franco i l'entronització del rei Joan Carles. Tots abordaven la història oficial, institucional, la història dels poderosos. El punt en comú d'aquests tres programes és que aborden la història des d'un punt de vista personal, gairebé privat. Són tres històries de persones que passen comptes amb el seu passat recent.

- **[La Flaca Alejandra](#)** (França, France 3, 60')
- **[Ulrike Marie Meinhof](#)** (França, La Sept/Arte, 52')
- **[A Russian Tragedy \(Russkaia Tragediya\)](#)** (Rússia, 55')

La Flaca Alejandra

França, France 3, 60'

Carmen Castillo era militant del MIR, un grup xilè d'oposició a la dictadura del general Pinochet, i era la companya de Miguel Enríquez, el principal dirigent del grup. El 1974, ell va ser assassinat i ella es va haver d'exilar. Havien estat denunciats per Marcia Merino (la flaca Alejandra) una militant del MIR torturada per la DINA, la policia política xilena. Marcia va col·laborar amb els serveis d'intel·ligència durant divuit anys, però el 1993 va canviar de costat, va denunciar els antics torturadors i va demanar perdó públicament. En aquest extraordinari documental assistim a la trobada entre Carmen, Marcia i altres antics militants. Alguns han perdonat, d'altres no podran fer-ho mai, però tots participen en aquest difícil però necessari busseig en el passat.

Ulrike Marie Meinhof

França, La Sept/Arte, 52'

Ulrike Marie Meinhof va ser un dels principals dirigents del grup terrorista RAF, també conegut com "la banda Baader-Meinhof", i que va ser molt actiu a Alemanya en la dècada dels 70. Timon Koulmasis era company de jocs de la filla d'Ulrike Marie (la mare de Timon va ser primer l'amant i després la companya del marit d'Ulrike). En aquest documental, escrit com si fos una carta adreçada a la seva amiga d'infantesa, Timon fa un retrat d'Ulrike Marie Meinhof que està tan lluny del sensacionalisme de la premsa com de l'hagiografia, i que dóna una visió totalment nova d'un personatge que va ser el símbol d'una generació.

A Russian Tragedy (Russkaia Tragediya)

Rússia, 55'

El 7 de novembre de 1975, aniversari de la revolució soviètica, el capità Valeri Sablin va portar la tripulació del seu vaixell de guerra a la insurrecció i va intentar dirigir una proclama al poble soviètic alenant-lo a derrocar el règim de Leonid Breznev. Va ser detingut, jutjat i afusellat. Gairebé vint anys més tard, la televisió reconstrueix el judici i explica la història desconeguda d'aquest mariner que va protagonitzar un segon "Potemkin".

Amb la presència de Carmen Castillo, directora de *La Flaca Alejandra*.

Dijous 14 de desembre

LA MÚSICA D'UNA ERA

El poder evocador de la música caracteritza aquestes dues produccions, per altra banda tan diferents com la nit i el dia. A través de la música i de la biografia dels músics que la van compondre, els dos programes evocuen un temps passat del que gairebé només en queda la música.

- **[Herido de sombras](#)** (Mèxic/Cuba/Uruguay, 24')
- **[September Songs: The music of Kurt Weill](#)** (Alemanya/Canadà, Rhombus Media/ZDF, 90')

Herido de sombras

Mèxic/Cuba/Uruguay, 24'

Eduardo Hernández és l'únic supervivent dels Zafiros, un dels grups més importants de l'escena musical cubana dels anys 60: fins i tot van coincidir amb els Beatles a l'Olympia de París. De sobte, no se sap ben bé perquè, tot es va acabar. Entre la fantasia i la realitat més crua, la història dels Zafiros evocada per Eduardo és també una metàfora de la història de la revolució cubana.

September Songs: The music of Kurt Weill

Alemanya/Canadà, Rhombus Media/ZDF, 90'

Una antologia de les cançons de Kurt Weill, amb uns intèrprets de luxe. Lou Reed, Teresa Stratas, Elvis Costello i el Brodsky String Quartet, P.J. Harvey, William Burroughs i molts altres artistes interpreten peces tan conegudes com "Mac the knife" o "September Song". Tots els elements d'aquesta producció d'alt pressupost (el guió, l'ambientació, la il·luminació, la direcció musical) contribueixen a reflectir la música i l'època d'un dels compositors més emblemàtics del segle.

Amb la presència de Mariela Besuievsky, productora de *Wounded*.

Coordinadors

Jordi Balló, Eva Pujadas, Joan Úbeda

Organització

El MINIPUT està organitzat conjuntament per la Universitat Pompeu Fabra i Televisió de Catalunya.

Notes

Les sessions tindran lloc a la sala d'actes 110 de l'edifici Rambla de la Universitat Pompeu Fabra, de 18.00 a 21.00 hores, excepte la del dijous 14 de desembre, que serà de 20.00 a 22.30 hores.

Els programes es visionaran en versió original amb subtítols en anglès.

12-04-2005

© *Universitat Pompeu Fabra, Barcelona*